

Xavier Trias, Alcalde (1)

La "cosa" va anar més o menys així. El dijous de la setmana passada en Roberto Giménez em truca, tan formal com sempre, per demanar-me un nou article per la Revista del Vallès. La setmana que ve et toca, Josep, em diu, tot respectant el pacte que vàrem fer fa anys de que m'avisaria amb temps, ja que sap que normalment escric els meus articles aprofitant el cap de setmana.

Els dono la meua paraula que des del moment de "penjar" en Roberto ja havia decidit el títol del meu article, i que, dins d'aquesta recorreguda per personatges coneguts (personalment), ja feia dies que volia parlar del que, crec, serà el nou Alcalde de Barcelona.

Doncs bé, el dissabte, mandrós jo, no el vaig escriure com tinc per costum, i el diumenge, al comprar La Vanguardia, veig una enquesta sobre les expectatives de vot a Barcelona, que entre d'altres coses diu que CIU, gràcies a en Xavier Trias (això ho dic jo) està atrapant Clos en intenció de vot, i és més valorat globalment que l'actual Alcalde.

Segurament, no podré donar els motius per defensar els meus arguments dins d'aquest mateix article, ja que no em puc passar de no sé quantes línies so "pena" de que algú faci córrer les estidores i m'el desgraciï, no amb l'afany de censurar-lo, sinó d'escurçar-lo, i retallant, retallant, perdi consistència.

Per això, i abusant de l'amistat amb el "dire", penso demanar-li al Roberto, que, contradient el nostre "pacte", em permeti escriure un nou article la setmana vinent (això sí, l'escriuré el dissabte per la tarda, i no a última hora el Dimarts a la nit (el meu ordinador m'indica que són les 22:39), per parlar a fons d'en Xavier Trias, futur alcalde de Barcelona. (S'admeten apostes)

Per no "jugar" amb avantatge, voldria dir-los que vaig conèixer Xavier Trias allà per l'any 1978, de la mà del meu amic Agustí Trullà. En Xavier era un alt càrrec del Departament de Sanitat de la Generalitat que tenia

com a Conseller al Dr. Laporte.

Discutíem en Trullà i jo amb en Trias sobre la Política Hospitalària d'aquells moments, i de seguida vaig veure en aquell metge pediatre posat a tècnic, un home molt competent, molt assequible i molt humà.

Un dia li vaig predir: "Xavier, tu algun dia seràs Conseller de Sanitat". Ell va somriure i amb la humilitat que sempre l'ha caracteritzat em va respondre: "Josep, jo només sóc un pediatre que aspira a tirar aquest País endavant". Ja sabeu el resultat, al cap de pocs anys, en Xavier era Conseller.

Posteriorment, tot prenent un cafè al bar del Parlament, quan es remorejava una remodelació del Consell Executiu, i d'intenció del President Pujol de crear la nova Conselleria de la Presidència, li vaig dir: "Xavier, tu seràs aquest Conseller". Em consta que n'hi havia molts de ben situats. Vostès coneixen el resultat. Xavier Trias fou l'escollit.

→ **Josep SERRATUSELL I SITJES**
Llicenciat per ESADE
i ex-Alcalde de Granollers

Barcelona sempre ha estat un "feu" difícil per CIU. Sempre perdem, i sempre canviem de candidat. Vaig seguir de prop la campanya d'en Xavier a les passades municipals. Va fer un bon paper, però no suficient per "desbançar" a les "esquerres progressistes" del tripartit.

El vaig trucar l'endemà de la jornada electoral. Li digué: "Endavant Xavier, ara et toquen quatre anys d'oposició, però, coneixent-te, sé que tu no abandonaràs, i la propera vegada guanyaràs les eleccions a Barcelona". Ell em respongué: "Ja em coneixes, Josep. Sóc molt tossut. Aguantaré, encara que després de tants anys, continuo sent aquell pediatre que només aspira a tirar endavant aquest País, allà on em toqui".

"Chapeau", Xavier.

Diuen que n'hi ha dues sense tres. Conseller de Sanitat, Conseller de la Presidència, i ara,..... Xavier Trias, Alcalde.

Al temps, amics, al temps.

El cansancio le pudo, descanse en paz Profesor

Quando me enteré del fatal desenlace del ilustre profesor Demetrio Pita Salorio, ex presidente de la descabezada Policlínica, comprendí hasta qué punto le afectaron los constantes desatinos interesados de las diversas Administraciones y sus ínclitos personajes; abocados siempre en pensar en sus intereses, olvidándose de los sufridos usuarios que en definitiva, son los que siempre pagan el pato. El solo hecho de que una autoridad sanitaria, como el profesor Pita, especialmente en el mundo de la oftalmología presidiera una entidad tan importante como la Policlínica, era suficiente garantía, cuando no un honor, para Granollers y su comarca. Pese a todo, los odios y los rencores de los arribistas llegados al poder, gracias a la ley del embudo, entró a saco, y he aquí los resultados. Naturalmente, achacar la muerte del profesor Pita, a la acuciante situación de los últimos meses es, obviamente, un ejercicio gratuito, pero no imposible, si se tiene en cuenta la fragilidad del ser humano. Personalmente, creo que algo tuvo que ver, pese a que tan sólo Dios tenga la respuesta que motivó su súbito desenlace.

Demetrio Pita, estaba cansado y así se lo había

manifestado a sus amigos y colaboradores más cercanos. Empero, el profesor, no era hombre que arrojase la toalla fácilmente y de ello pueden dar fe todos sus interlocutores; ya que ellos pueden contarle, bien al contrario del infortunado profesor.

La medicina española ha perdido a uno de sus hombres más brillantes en el campo de la oftalmología. Salidos de su cátedra hay numerosos oftalmólogos que no ocultan el respeto y el agradecimiento que le deben por sus enseñanzas. El sentido común reconoce siempre el privilegio que supone ser adiestrado, profesionalmente, por uno de los cátedros que más incidió en las técnicas más vanguardistas y moderadas de la oftalmología española. De eso no se quisieron enterar sus detractores metidos a burócratas con poder, a lo sumo por unos años. Después se irán dejando un cúmulo de disparates por enderezar. Eso sí, siempre a costa del contribuyente y

con total desprecio hacia los enfermos.

Descanse en paz ilustre profesor. Descanse en paz querido amigo. Es obvio que nos anunció su cansancio, aunque nos cueste tanto asimilar su ausencia.

Francisco BARBACHANO

PEYUS ÒPTIMUS

Tendre roquerol

Els declarants de frases fetes o expressions políticament correctes em cansen de *coco*. Reconeix que serveixen per il·lustrar destacats periodístics d'informacions-homenatge (com per exemple la que en l'edició del dilluns, 19 de setembre, dedica "El 9 Nou" - pàgines 6 i 7 - al comiat del ja ex alcalde de la Roca del Vallès, Salvador Illa), però a mi em sonen rematadament falses, la qual cosa no vol dir que ho siguin, ni que no puguin estar pronunciades amb tota la ingenuïtat del món, cosa poc probable tot sigui dit de passada.

Per exemple: "Cap dels meus càrrecs ha estat comparable al de ser alcalde de la Roca" o "Renuncio al meu càrrec per a posar-me al servei de Catalunya" (aquesta també la va dir un altre que jo sé, quan va plegar) o aquesta altra que de tan rebuscada embafa de forma asfixiant: "Assumeixo tots els errors, però rebutjo la paternitat de tots els èxits". Uf!

En canvi, el fins ara regidor de Cultura i Esports del mateix ajuntament, **Jaume Domènech**, que, com l'alcalde, també plegava en l'esmentat ple, em va sorprendre perquè no esperava llegir-li una al·legoria tan ben trobada per explicar la satisfacció, dedueixo sincera i reeixida, que sentia en plegar.

La perla (referint-se als deu anys exercint de regidor i citada per la periodista **Montse Redondo**) deia així: "He vist tots els colors: el vermell de la passió, el verd de l'esperança i l'arc de Sant Martí de la feina feta".

Si hem de fer cas d'aquest exemple i d'algun altre recent, sembla com si els polítics que pleguen per millorar, siguin els que fan dogma de l'avorrida cantarella políticament correcta, just al contrari dels que se'n van per deixar la política que són capaços de trobar -i citar- metàfores tan lluïdes com la que ens ocupa.

D'aquí endavant, quan vegi l'estela colorista de l'arc, ja no pensaré en **Sant Martí**, ni en cap dels seus coetanis climàtics, pensaré en l'ex regidor de la Roca del qual, ves per on, descobrixi tard la seva agradable condició de tendre i poètic roquerol.

Jordi PEY
Periodista
granollers@
jordipey.com

